

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Fiyatı:
5 Turgut = 50 TL.)
KDV dahil
Pazar günleri çıkar
Sayı: 647

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

SABANCI'NIN "GENELEV PATRONU SÜMBÜL BİLE BAZI İŞADAMLARINDAN FAZLA VERGİ VERİYOR" SÖZÜ BÜYÜK TEPKİLERE NEDEN OLDU...

TAMER
OCAK *
GURAN

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN:
Orhan ALEV
ÇİZEN:
Şevket YALAZ

ÖZET:

ADAMIMIZ NECMİ AVANTA, BORÇLU OLUŞU YERALTI TEŞKİLATINA YAPTIĞI NUMARAYLA KENDİNİ EN KABADAYI TANITIP TEŞKİLATI ÇÖKERTMEK İSTEMEKTEDİR. SEVGİLİ SIBEL EN BÜYÜK YARDIMCISI DİR...

YUH BE! DUYAN GELMİŞ. EUMİZDEKİ KUVVETLE BU KALABALIGI DENETLEYEMİYİZ!

TÜH BÜTÜN EMEKLERİMİZ BOŞA GİTTİ. GANGSTERLER KARAMBOLDEN YARARLANIP RAHATÇA KIRIŞI KIRACAKLAR.

HAYDEE... KÖFTE EKMEK 10 DOLAR!

DURUN Bİ DAKİKA SAYIN GAZETE PATRONU ABİ VEDE KOMİSER BEYAMCA, PEKİ BEN NOOLUCAMP BENİ BU İŞE SİZ SOKTUNUZ...

ARTIK MAHFOLDUM SIBEL, BU HEZİFLERİN AKLINDA UYDUM, MAFYANIN 20 MİLYON DOLARINI ETRAFA SAĞTIM...

SİMDİ NE OT YIYZZ YAVU... GANGSTERLERİN BASI BİN DOLAR İÇİN KIYA-METİ KUPAR-DI 20 MİLYON DOLAR İÇİN KİMBİLİR NAAPAR.

HEY KOMSERİM! Bİ DAKİKA, SİLAH YÜKLÜ SİLEBİ UNUTTUNUZ. ONU ELE GEÇİRİSEK BU KACAKÇILIK İŞİNİ AYDINLATABİLİRİZ.

ÇABUK OLALIM. Bİ TEK-NE BULUP SİLEBE EL KOYALIM...

HEY AHBAP! BU MOTOR BİZE LAZIM.

GIRGIR: 2

Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Sevgili Özal Amca

Size bu satırları taze umutları sigarı dumanları arasında boğulduğu mahalle kahvemizden yazıyorum.

Televizyondan ve gazetelerden öğrendiğimize göre bu yıl "bizlerinmiş". Durumumuza bakıp pek inana im gelmiyor. Ama, madem ki bu "sizin yahnıdır" diye ısrar ediyorsunuz, öyle olsun...

Oysa, biz kacaman bir yıl istemiyorluk. Çok daha küçük isteklerimiz vardı. Örneğin:

*Yabancı siga a getirtmeyin yurt dışından. Getirebilirsiniz, çağdaş eğitimi getirin. Gençlerin bir araya gelebileceği, otorite gözlerden uzak, bir oda iki sandalye getirin. Disko değil...

*Dayduk ki, nisan ayında Amerika'ya gidiliyor musunuz. Bir iki siparişimiz olacak h... Acaba getirir misiniz?

Oralarda genç demek spor demekmiş. Spor alanı olmayan sivilere, işyerlerine ruhsat verilmeyormuş. Ötekilerden geçtik, okullarımıza spor olanakları getirin.

*Hiç birini beceremezseniz biraz umut, biraz hoşgörü getirin. Bu konuda konferanslar, paneller değil İCRAATIN kendini getirin Özal Amca-cığını.

Saygılarımla

18 milyondan biri ŞAHİN ERDİ (Erenköy)

Bir öğümüz, renkli televizyon diye can atıyoruz...

Ama çevremize sadece siyah-beyaz bakıyoruz... SELAHATTİN SARIOĞLU (Rize)

Sahlıclı bir masal

Masal bu ya, bayanın birini evinden apartmanı kaldırıp bir hücreye koymuşlar. Hücre kocaman bir bina zemini katında imiş. Zemin katta "siyahiler" kuşu imiş. Bir gün "siyahilerin tuvaleti" hıkarırmış. Siyasi denen adamlar pis suları plastik kovalarla taşımışlar. Ama, tuvalet işlerlik kuzandırmak mümkün olmanış. Bunun üzerine güzel masalardan güzel bir karar gelmiş. Siyasiler üst kattaki "adlilerin" tuvaletine çıkacak diye... Siyasi suçlular, adli suçluların bir üst kattaki tuvaletine üçer üçer götürülmeye başlanmış. Boy lece siyasi suçlu bir bayan ile adli suçlu bir bayan tuvalet kapısında sıra beklarken karşılaşmışlar. Birbirlerini süzmüşler. Siyasi bayan meruk etmiş, adli bayana sormuş:

-Sen neden getirildin?

-Sevmekten...

-Vah... Vah... Sevdığın nerede?

-O da erkekler koğuşunda... Ben kocamı da çocuğumu da onun uğruna hırakıp kaçtım... Pekî sen neden getirildin?

-Ben de sevmekten diye evap vermiş siyasi bayan.

-Pekî senin sevdığın nerde?

-Dışında... Onu buraya kolay getiremezler...

-Niye... Kimi sevdin ki...

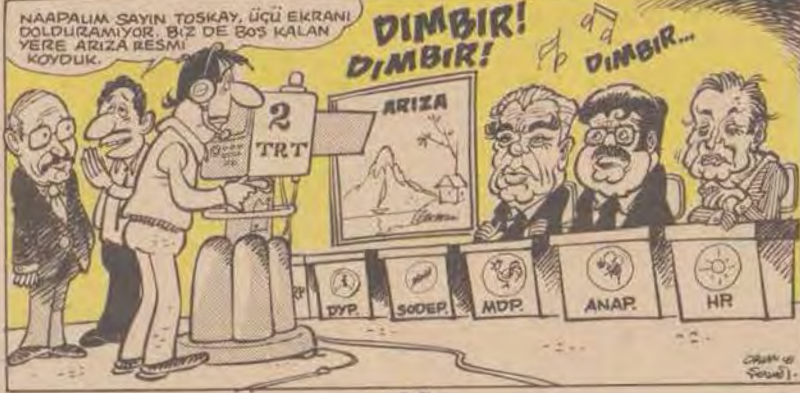
-Ben bütün insanları sevdim... Adli bayanın gözleri b iyumaş, mıldanmış...

-Vay anaam... Ben bir kişiyi sevdim diye buraya taktılar.. Seni himibilir n'aaptılar!

UMUT MOLA (Diyurbakı)

Bu köşeye yazan arkadaşlardan; kısa yazmalarını, okunaklı ve büyüğe harflerle yazmalarını rica ederim. Üstelik çok çok rica ederim. Çünkü bu gözler bana hâlâ gerekli. Bir de sadece zarfa değil, mektubunuza da açık ad ve adresinizi yazın. Yazın ki paramızı gönderelim (Örneğin, geçen hafta yazısı çıkan Şevket Türkmen, 2500 lirasını daha çok bekleyecek...)

● TV'deki açık oturuma Doğruyol, Refah Partisi ve SODEP alınmadı.

TRT de yasaklanan sözcük sayısı 207'ye yükseldi...

TRT Yönetim Kurulu'na daha önceden yasaklanan 205 sözcüğe 2 tane daha eklenerek yasak sözcük sayısı artırıldı. Bundan böyle TRT'de "çaycı" ve "odacı" sözcükleri kullanılmayacak. Tunca Toskay'ın atadığı yeni mü-

dürer asasıyla dol bol "çaycı" ve "odacı" bulunduğuna için bu kararın alındığı belirtilerek "Koskoca müdürlere personelin çaycı, müdür bey odacı müdür buy" diye konuşması yakışık almıyor. Bu yüzden bu iki sözcük de yasaklandı" denildi.

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MIZAM DERGİSİDİR

● Zeynep Özal: "Babamı çok severim, hala kucağına otururum" dedi...

TV'nin en sulu-zırtlak programı : **PAZAR STÜDYOSU**

İSİM DEĞİŞİKLİĞİ

Sanayi Bakanımız Sayın Cahit Aral'ın "Hayali İhracatçı İali İhracatçılarımızı rahatsız ediyor" şeklindeki açıklamasından sonra; hayali ihracatçıların tamini "Hır-sız" şeklinde değiştirildi. Tüm dost ve akrabalarımıza duyurulur.

İlban Ertem'in yeni resimli romanı

GIRGIR: 3

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN:
Orhan ALEV
ÇİZEN:
Şevket YALAZ

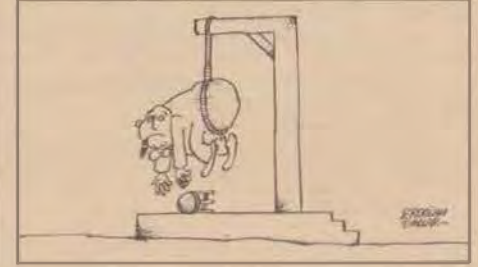
REMZİ KELEŞ (İzmit)

Gözel çizimle yakışacak güzel espriler bulmak için çok çalıştım. Okuyun. Hayal kurun. Tepinin. Ne yaparsanız yapın... İyi esprî bulun ki keyifle yayınlatabileyim.

YÜKSEL BAYRAM (Polatlı)

Esprilerinizin çoğunu beğendim. Daha güzel kompozisyonlar içinde daha iyi çizimle dört gözle bekliyorum.

ERDOĞAN DAĞLAR (Ankara)

İnsanları, eşyaları tek tek değil bir kompozisyon içinde düşünün... Çizgilere tek tek bakıyorum. Hiç lena değil.. Ama, bir arada aynı güzellikle durmuyor nedense...

ÖZCAN ÇALIŞKAN (Ankara)

Savruk ve acele çizmeyin. Kuruşukalemle iyice uğraşmadan da çizilemeyen. Esprileriniz güzel. Daha çok desen çalışın ki güzel esprilerinizi bizlere aktarabilesiniz. Tokal yapıp, ila penceresinden uzayıp uçan çocuğun görüntüsü yerlerince vurgulanamış.

DUYURU

- Yaşar Kemal'in röpraj hikayeleri ALLAHIN ASKERLERİ adıyla yayınlandı. Toros Yayınları 600 İla
- Kırıkkale'de yayınlanan KALE gazetesi: amelî yazılarından gülmece öyküsü istiyor. Kamîl Sever P.K.5 Kırıkkale,
- Jak İlmalyan'ın (1922-1978) resimleri Şan Tiyatrosu'ndaki Sanat Galerisi'nde sergileniyor
- Niğantaşı'ndaki İmaj Sanat Odası Unal Cimil'i'nin seramik heykelleri ile Unal Tokar'ın resimlerini sergiliyor

Bir manyağın HATİRA DEFTERİ

Hayran olduğum adamı delirmişti... Almanyadan kaçarken yanlışlıkla buraya düşmüştü...

SİMDİ BİR AN ÖNCE BURDAN UZAKLAŞIP BİR KARAGARAH BULMALIYIZ.

EVET?

Bu oyun hoşuma gitmişti. onu gözlice bir zve veriyordum. Hitler benim güzel bankam olacaktı.

SENİ VELUATILAN EDİYORUM. GÖRÜNDEN HA-BER VAR MI? PARA İSTİYORLAR. MIP?

EVET.

Yalnız benim bildiğim bu sır bana büyük heyecanı veriyordu... Evet, Hitler, 1945'ten sonra ölene kadar İstanbul'da yapıldı... Savaş hala devam ediyor zannederek... Milyarca zoru da kaidiğim zaman onun parasını verdim...

SEN BURDA BEKLE...

Ama bugün para yerine başka birşey aldım...

EVET?

NERDEN BULDUN?

Biraz evvel çıktığı odaya daldım...

DUR... GİRME. EM REDİ...

İşte bu ikimizde başını belaya sokardı...

TANIRIM... BU ONUN DİŞİDİ...

Bu büyük ustamı Akıl hastanesine birirdim...

BIRAKIN BENİ BEN HİTERİM!

Ustamı son ziyaretimde Napolyonla beraber Rusya'nı (şgal planı hazırlıyorlardı)... Bir yıl sonrada Moskova'ya paylaşıma yüzünden çıkan bir tartışmada Napolyon tarafindan öldürüldü...

MOSKOVA ARTIK BENİM HİTERİM...

Hitler, 1959'da öldükten sonra kimsesizler mezarlığına gömüldü sonrada mezarlık yıkılıp üzerine E-5 karayolu yapıldı... Bu yol Hitler'e layık kanlı bir anıttı... Ve Hitlerin mezarı hiç süz kalmadı...

E-5

2.Eylül 1961 sabahı mutsuzdum... Sevdığım bir adamı daha kaybedecektim... Başbakanı asıcaklardı galiba onu kurtarmaya karar verdim... Ve asil suçlu yazı yazdım...

VARIN HALKA OKURUM.

Bizim kahveden başladım okumaya...

BENİ DİNLEYİN GERİ ZEKALLAR. ASILMASINI ZEVKE BEKLEDİĞİNİZ SUÇLU BAŞBAKAN. ODUNLARDAN YAPILAN PARALAR SAYESİNDE İSİM SAKIBİ OLDU. VE ODUNDAN YAPILAN ADINA "OY" DENİLEN SİZİN SANDIKLARA ATTIGINIZ KAGITLAR SAYESİNDE ODUNDAN YAPILAN KÜLTÜĞÜN EN TEPEŞİ...

ODUNDAN YAPILAN GASTE VE KİTAP. LARIN YARDIMYLA ASIL ODUN OLAN BU KÜLTÜK TAN İNDİRİLP ODUNDAN YAPILAN BAŞKA BİR SEHBAYA ÇIKACAK VE ONUN ÜCUNDA SALLANACAK DEMEK Kİ... SUÇLU ODUNDUR!

Ve beni iyi yanı bir genç kışkırtırdı... Başbakanı filan unuttu... Kendi ocumun peşinde koşturuyordum...

Haftalar süren takipten sonra beni döven bir hırsızın da kışkırtırdı... Başbakanı filan unuttu... Kendi ocumun peşinde koşturuyordum...

HAFTALAR SÜREN TAKİPTEN SONRA BENİ DÖVEN BİR HIRSIZIN DA KİŞİTİRDİ...

Önce bir posta kutusu tuttum sonra gasteyle söyle bir ilan verdim... *KAZINIZI ZEVKTEN ÇILDIRTABİLİRSİNİZ. ADRESİNİZİ VE 75 Lira gönderin P.K.825'

SİRA BEKLE MEKTE...

Bir hafta sonra posta kutusundan yüzlerce mektup çıktı... Paralarla beraber...

ARTIK HEM PARAM VAR HEM DE ÖCÜMÜ ALI-CAGIM

Gelen mektuplara özvep olarak beni döven gençin bir fotoğrafıyla hazırladığım yazılı kartları gönderdim... Kartta şunlar yazıyordu...

KARINIZ ZEVKTEN ÇILDIRTILARCA İSTİRGANIZ YA DA KARINIZ BANA YOLALIN...

Düşmanım iki hafta sonra üç kişi tarafından linç edildi. Bunlar ilanı okuyan ve karısını zevkten çıldırtmak isteyenlerden yalnızca üçüydü. Teslim olmadan önce hep beraber kafayı çektiler...

Öcümü almıştım ama başbakanı kaybetmiştim... 3.yagmurun Eylül sabahı okudum. Başbakanın infazını seven la yazan gaste başbakanın yardımıyla kurulumuştu...

Öcümü almıştım ama başbakanı kaybetmiştim... 3.yagmurun Eylül sabahı okudum. Başbakanın infazını seven la yazan gaste başbakanın yardımıyla kurulumuştu...

HAKLIYIM ZAVALLI ODUNLAR YÜZÜNDEN ÖLDÜ...

HATIRLA BELNİ İLERDE BİR BAŞBAKAN BETON VE FLİMLER YÜZÜNDEN ÖLÜR...

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN:
Orhan ALEV
ÇİZEN:
Şevket YALAZ

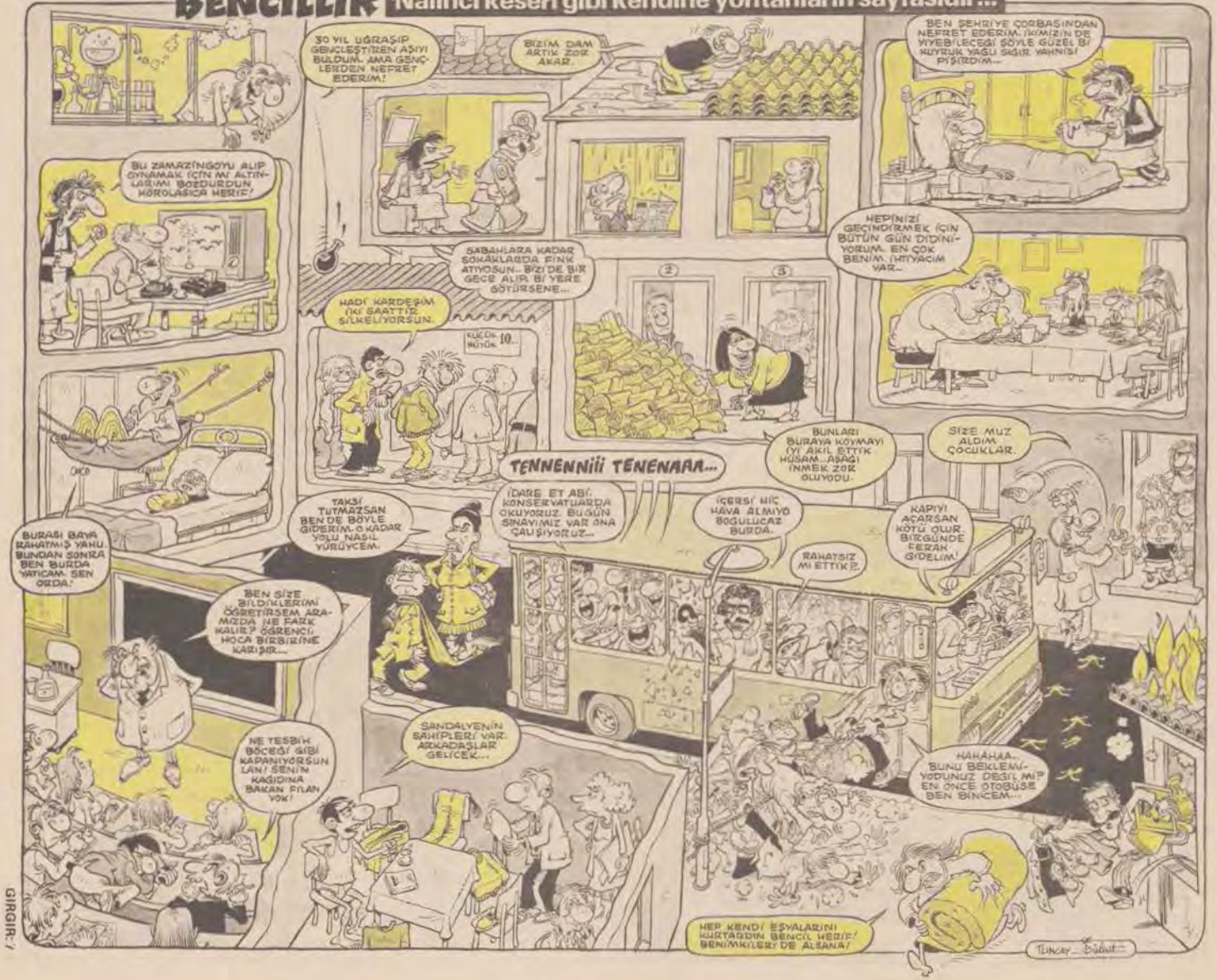
Biraz da savaşıalım...

GIRGIR: 6

SON

BENCİLLİK 'Nalinci keseri gibi kendine yontanların sayfasıdır...

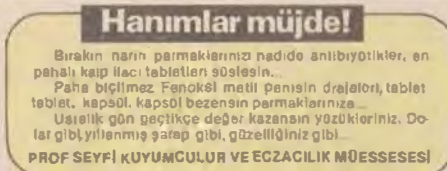

OH! OKULLAR STOP

ÇATLAKLAR

Hanımlar müjde!

Bırakın narın parmaklarınızı nadide antibiyotikler, en pahalı kapı ilacı tabletten süstesin. Paha biçilmez Fenoksi matli penisin drajeleri, tablet tablet, kapsül, kapsül bezensin parmaklarınıza. Uşaklık gün peçlikçe değer kazansın yozükleriniz. Do- lar gibi yılanmış şarap gibi, güzelliğiniz gibi.

PROF SEYFİ KUYUNCULUR VE ECZACILIK MÜESSESESİ

GIRGIR KIZILAY KOLU SUNAR:

PİSİKOPAT GÖZÜYLE Karnede kırık alan çocuğa nasıl davranmalı?

Suçu öğretmende aramayın

Kırık dolu bir karnede öğretmenin sorumluluğu çok azdır. Bunun için çocuğunuzun yanında "Hoca bizim çocuğa takıldı. Yoksa maşallah cin gibi. Daha altı aylıkken büyük çişini söylemişti yavrucağ" şeklinde konuşmayın. Çocuk en büyük sorumluluğun kendinde olduğunu bilsin.

Ama illa da "Çocuğa takıldılar" diyorsanız işi bakanlık düzeyinde halledin. Öyle öğretmeni şikayet etmekle olmaz. Yetkililere gidip "Millî Eğitim Bakanı benim çocuğa takıldı. Matematikten zavıf vermişler" şeklinde şikayet edin. Daha da fazla sinirlenirseniz "Tanım ve Ormanlık Bakanı bizim apartmanın zillerini çalıp kaçıyor, Bayındırlık Bakanı bana "Eblek" dedi diye orialığı birbirine katıp hükümeti düşürün.

Görsünter bakalım cin gibi çocuğa zavıf vermek ne demekmiş...

Dayak atmak çözüm değil

Dayak atmanın ne kadar likel bir davranış olduğunu hepimiz biliyoruz. Ama bazı çocuklar da var ki "Baba ben tembelle herifin biriyim. Gel gözümü patlat" diyen bakışlarla mahzun mahzun inaanı sözler.

Ayrıca eğitim sırasında çocuk dövmek adettendir. Bineanelih "Anne-baba ve öğretmenin vurduğu yerde gül biter" Ama yavrunuzu hırpalarken onun ruhsal durumunu bozmamalısınız. Ruhunu morarmadan çocuğu dövmek için karışına geçip: "Dinle oğlum yıllar önce, titrek bir gaz lambası ışığında Abdü Bey kandi elleriyle bu sol kroşeyi Babam Münir Bey'in karaciğerine indirmişti. 43-44 harp yıllarında Münir Bey'de bana attı bu sol kroşeyi. "Baaam" şımdı ben de sana atıyorum. Bu bizim ailenin kroşesidir, iyi sakla sen de yavrularına atarsın" demelisiniz. Yavrunuz dayak yediğini anlamadığı gibi kroşenizi de uzun yıllar saklayacaktır...

Yavrunuzu çalışması için yönlendirin

Çocuğunuzu çalışmaya yöneltmenin en iyi yolu komşu çocuklarıyla arasında rekabet yaratmaktır. Örs durumu iyice olan bir çocuğu oğlunuza örnek gösterip "Bak Cevdet'e maşallah bir tek kırığı yok. O senin gibi haylaz değil" deyin. Sonra gidip Cevdet'e bilsiklet alın. Pazar günü Ankaragücü-Fener maçı var Cevdet'le maça gidin. Salı günü Cevdet'i Uludağ'a götürün. Perşembe günü Haydarpaşa Numune Hastanesi'ndesiniz. Kalkma abı bişeyin yok. Ufak bi tartışma oldu. Cevdet'in babası "Oğlumun yakasını bırak-sana Hanzo" diyip elizi biraz hırpaladı. Keşke adam gibi kendi çocuğunuzu dövüp işi bitirseydiniz. Durup dururken siz dövdüler. Boşverin rekabeti illan. Oğlunuz haylaz maylaz ama iyi çocuk. İkinci karnede durumu düzeltir. Hele bir düzeltmesin...

ATILLA ATALAY

ESSEK HERİF

Hasan Kaçan

Çöreklerin bedeli...

Hayırsever...

Kudurtan top...

Havan batsın...

Kokarca...

Çocuk bu, daralır..

Otobüs hınca hınc doluydu. Koridorda ördek yolcular da vardı. Kent dışındaydık ve gün kararıyordu. Yolcular sessiz ve rahattı. Bir ben rahat değildim. Sıkıştıyordum. Hem de acı acı sıkıştıyordum. Tüm rahatım kaçmıştı. Koltuğumda yekiniyor, ona karşı koymaya çalışıyordum. Vücuduma ateşler basmıştı. Gözlerim yanıyor, vücudum kasılıyor, dudaklarım kuruyordu. O ise sıkıştırdıkça sıkıştıyordu. O beni sıkıştırdıkça ben de kucagımdaki küçük kızımı sıkıştıyordum. Daralın küçük Nadide:

-Daraldım baba... diye feryadı basınca:
-Ne... Daraldın mı? Sıra mıydı şimdi?
Diye acı acı çıktım. Fırsatlı bu, kaçır mıyım?

Çocuk aptal aptal yüzüme bakarak ağlamaklı bir sesle:

-Ama baba... diyebilirdi.
-Sus konuşma! Zamanı mıydı şimdi? diye çıktım.

Küçük kızım, suratlı şaşkın şaşkın bakarken uzun süredir dışarıyı seyreden eşim sonunda ilgilendi.

-Ne var Cemil? Ne diyor?
-Ne diycek? Daraldım, diyor, diye kızdım.

Çocuk iyiden iyiyi bölenmişti. Kıpırmızı kesilmişti. Bir annesine bir baba bakıyordu. Eşim:

-Ama evladım. Otobüs bu, durur mu hiç? deyince,

Ben sevinçle ve ısrarla:
-Durur! Durur!.. İhtiyaç bu. Zamanı mekanı mı olur? Hem nihayet çocuk, bu,

Diyebilirdim. Yine sıkıştıyordu. Acılı ve ağlıyordu. Zorlanıyordum. Terde basmıştı, östelik.

Eşim, ısıltıya benzer bir sesle Nadide'ye:
-Büyük mü? Küçük mü? diye sordu.

Ben, hemen:
-Büyük, büyük! diye atıldım.

Nadide şaşkınlı. Olan bitene bir anlam anyordu. Dudakları büzülmüş, bakışları nemlenmişti. Eşim:

-Aksiliğin böyleli görülmüş şey değil, diye yakındı.

Koridordaki ördek yolculardan biri:
-Bir aksilik mi var, beyefendi? diye duruma ilgilendi.

Sezer Odabaşıoğlu (Akşehir)

-Varya... Hem ne aksilik, böyleli düşman başına... diye yakındım.
-Nedir, aksilik beyefendi?
-Çocuk daralmış, dedim.
-Öndeki yolcu:
-Çocuk bu, daralır.. Daralır.. diyerek yığılı. Onun yığılması, daha bir öfkemi ve acımı artırdı. Sinirlendim:

Eşim:
-Kakan mı var, yavrum? diyerek sıkıştıncı kızım büzük büzük:
-Hayır, yok anne, dedi.
Ben öfkelenim. Hem nasıl öfkelenim.
-Ne demek yok! Var işte! Hem, nasıl var.
Çocuk aptal aptal yüzüme bakınca:
-Sen benden iyi mi bilirsin? diye alttan aldım.

Eşim durmadan:
-Allah... Allah... Ne iştir bu yarabbi? diye hayıflanıyordu.

Bizim görüntülerimizi, eylemlerimizi durmadan aynadan dikizleyen şoför arada bir başımı sallıyordu. Yolcularda artık bizimle ilgilenmeye başlamıştı. Arka koltuklardaki yolcular durmadan konuyu öğrenmek için birbirlerine soruyor, aralarında konuşuyorlardı.

-Ne olmuş? Ne var?
-Çocuk daralmış.
-Yok canım.. Zamanı mı, bu?
-Bunun zamanı olmaz ki.
-Ne olacak şimdi?
Kıvrık başlı genç yolcu:

-Otobüsü durduralım. Çocuk ihtiyacını gidersin. Olsun bilsin bu iş. Dedi...
Arkaldan biri:
-Kaptan Bey! diye bağırdı.
Otobüs muavini:
-Hop abi... Bi durum mu var? diye kaba kaba seslendi.

Eşim nazik ve şaşkın:
-Var ya... diye minildandı.
Şoför alıngınsız, otobüsü kullanıyordu. Aynı hizadaki koltukların birinde oturan süslü hanım, eşime eğilerek:

-Çocuk rahatsız falan mı, hanımefendi? diye ilgilendi. Eşim:

-Hiç rahatsızlığı falan da yoktu ama... diye yanıtlıyınca, ben atıldım.

-Rahatsız... Rahatsız... Hem nasıl rahatsız. Yoksa durup dururken... diye yana sarılarak konuştum.

Süslü hanım, yanında oturan erkeğe:
-Çocuk rahatsızmış... Diyerek dişlerini kapatıp kahkaha ahınca cinlerim tepeme üşüştü. Muavin, şoförün kulağına bir şeyler mırıldanıyordu. Sevindim ve durumu biraz daha açıklığa kavuşturmak için:

-Şoför Bey, mümkünse tabii. Çocuk bu, uygun bir yerde dursanız... diye nazik nazik konuştum.

Şoför hiç ses etmeden otobüsü sağarken, Nadide'ye sevinçle:

-Hadi kızım. Toparlan da inelim. Deyince, kızım mahcup ve öfkeli:

-Ama baba... Yok ki! diye itiraz etti.

Ben:
-Var var kızım. Sen benden iyi mi bilirsin? diye östeledim. Şoför otobüsü durdururken:

-Beyefendi çocuk yok diyor ama... diye mırıldanınca Nadide bana bir diklendi "Yok tabii" dedi.

Kızıştım. Kaşlarımı çatıltım. Çocuk korktu. Beraberce indik.

Ortalık kararmıştı. Uygun bir yer aramak için epeyce otobüsten uzaklaşmıştık. Nadide arkada kalmıştı. Artık ona ihtiyacım yoktu ki. Uygun bir yer bulunca hemen oturdum. Bağırsaklarım buruyordu. Ama yine de rahatlamıştım. Nerdeyse.

Gecikmişim. Kızım durmadan:
-Hadi baba, çabuk ol, diyerek acele ediyordu.

Ben ses etmiyordum. Rahattım. Bir kez otobüsten inmiştik. Beklerlerdi:

-Hadi baba... Şimdi otobüs kalkacak!

MİZAH ÖYKÜSÜ

-Kalkmaz kalkmaz korkma kızım diye karanlıkta mırıldandım.

Koma dümadan ölüyordu. Kızım telaşlı benze rahatım. İşimi bilirince:

-Hadi kızım, sende otur, dedim.
-Ama baba, yok ki...

-Yolculuk bu, ne olur ne olmaz. Sen yine de otur kızım, diye östeledim.

Kızım otobüse yönelerek:

-Yok işte... Zorla mı baba diyerek otobüse koştu ben de ardından...

Ne söyledir yoldaydık bilmiyorum. Koridordambanla sönüktü. Bir sessizlik almış yürümüşü. Uzaklarda arada bir yıldızlara benzeyen ışıklar görünüyor. Bunlar çok uzaktan yol aldığımız yereşim bölgeleriydi. Karanlıkta bunları izlemek pek hoşuma giderdi.

Eşim yanımda arada bir uyukluyor, sonra göz kapaklarını güçlükle açıyordu. Uyumamak için kendini zorlar gibiydi.

Küçük Nadide ise elleriyle ön koltuğa sıkı sıkı sarılmış, bazen far aydınlığında yolu izliyor, bazen de beni aşağılaraasına kaçamak kaçamak beni süzüyordu. Neşesizliği üstündeydi. Benise aldırınsızdım. Koltuğuma pek rahat gömülmüş gittiştim. Tam bu sırada küçük Nadide annesinin kulağına,

-Tuvaletim var anne, diye fısıldadı.

Eşim şaşkın ve telaşlı.

-Ne? Yine mi? diye çığlık attı.

Çocuk küskünleşti. Uyumayan yolcular çığlıkla ilgilendiler.

-Aklına getirme. Unutursun... diye uyarda bulundu annesi.

Çocuk zor durumdaydı. Mahcup, telaşlı ve ağlamaklı olmuştum.

-Üzerime mi yapayım anne? diye tehdit edince, eşim yardım ister gibi yüzüme baktı.

-Ben sana demedim mi kızım? Yolculuk bu... Yolda ona buns, olur olmaz yerlerde bu otobüs durmaz, diye...
Uyumayan ya da görülmelere uyanan bazı yolcular alçak sesle birbirleriyle konuşuyorlardı.

-Yine ne var? Ne olmuş?
-N'olacak? Yine o aynı çocuk, yine aynı dert...
-Ne dardi?
-Tuvalet dardı...
-Belediye otobüsü mü bu? Her letenilen yerde dursun.
Darda kalan küçük Nadide yardım istemesine bane döndü.

Bir o çaresiz ve güç durumda değildi ben de aynı durumdaydım. İki kez aynı istekle neşil otobüsün durmasını lateyebildirdim?

Küçük Nadide, dudakların kopanmasına ısıyor, arada bir içini çekiordu. Güç durumdaydı. Anlıyordum. Ama bir şeyler yapabilece cesareti ve çabası gösteremiyordum.

Arkadan gelip başucumuza dikilen genç muavini görüncü sevindim. Ama o:

-Naylon mu letediniz abi? deyince şaşırdım. Şaşkınlık ve acele ile,

-Hayır, çocuk daralmış da... dedim.
Muavin aldırışsız, yüzünü buruşturdu.

-Oğlakçı'ya dek sabretsin, abi... Geldik, geliyoruz, orada yirmi dakika mola vereceğiz...

Çocuk sıkışık durumdaydı. Dudaklarını kopanmasına ısıyordu. Maltıp, telaşlı ve yeşanrcasına "Baba" dedi...
-Sabret biraz kızım. Az kalmış. Oğlakçı mıdır nedir, orada çişini yaparın, demekten başka elimden bir şey gelmedi.

Çok uzaklarda ışıklar parlıyordu. Oğlakçı'nın elektrikleri olabiliirdi.

-Bak, göründü. Az keldi kızım diye çocuğu sevinirmek istedim.

Çocuk küskün küskün yüzüne baktı. Genilmiş vücudu biraz gevşedi.

Ağlarcasına.

-Baba diye bağırdı.
-Ne var kızım?

-İşedim baba, diyerek ağlamaya başladı. Şaşırdım. Birezden esim uyanarak yerinden doğrulup, "Nee? İsemis mi? Ay neoluya bu çocuğabugün" diye bağırdı.

Küçük Nadide içli içli ağlamayı sürdürdü

-Sue, bir de ağlama.

Uyumayan ya da görülmelerimize uyanan bazı yolcular aell aell gülüyorlardı.

Esim, kendi kendine.

-Yemin olmaın ama söz olsun.. Bunden böyle çocukla yolculuk yapmam, diye söylendi.

Görünen ışıklara yaklaştık. Oğlakçı'ya vardığı mizde ilk işim tuvalette gitmek olacaktı.

HASBİ TEMBELELER

Olamaz mı?

Barış

Bulut

İştah açıcı

Tuncay Akgün

Oynayamlar: Türkam Şomay - Muhlis Hun - Muhlis Kenmen

Türkam, çok ama çok fakir bir ailenin kızıdır. Annesi ve babası iki kişi oldukları halde zayıflıktan bir kişiyi ikiye bölmüşler. Türkam'ın çok sevdiği kedisi "Oman" açlıktan ufağıp lağre olmuştur. Türkam her akşam aç yatal. Bu kadar olsa iyi. Her sabah da aç kalkar. Annesi Türkam'ın haşlına çok özölüğü için avunur diye Türkam'a bezden bir "Yemek" dikmiştir. Yavrucağı heğün bunu yiyip ağlamasını keser.

Gel zamam, git zəmam, Türkam büyür serpili, dökölür, yayılır. Geppenç, göpgözel bir kız olur. Bu arada annesini ve babasını rüzgara kaptırmış, hem kel hem ıdudı kalmıştır. Geçinebilmek için sokaklarda piyano çalıp yanlış kibiit çözü toplamakta ve bunları çözü bir karta bir etajere satmaktadır. Birgün sokakta başboşuna dolaşırken...

Evek!.. Yakışıklı ve zengün. Fakak kör ve mutsuz bir delikanlı: Muhlis Hun.. Fakir kız Türkam'ın bu delikanlıya birden bir kani kaynamıştı. Zafaten aşk nedir? Bir insanın iki insandan daha az olduğunu gösteren bir denklemdir. Ağrı bir kıvılcım parlamıştı. Fakak bu aşk mıydı? Yoksa çarpışmadan dolaylı mı kıvılcım çıkmıştı? Bu bir soru işaretiydi (?) Türkam hemem oradan kaçal.

Muhlis Hun'un babası, Muhlis Kenmen büyük bir fabrikaları olan yezit bir adamdır. Bir tagne otomobir fabrikası, bir tagne vites fabrikası, iki tagne bir fabrikası (Bir alkol-suz), bir tagne beyaz eşya fabrikası, bir tagne kara eşya fabrikasına sahiptir. Ve Muhlis Hun'u zengin bir ağıllan kızısı olan Semra ile evlenirmek istemektedir.

Muhlis Hun ile Türkam arasında perli bacarı kibi bir aşk vardır. Muhlis Bey işeysel gemçileri ayırmak için elimden geleni sırtına koymaktadır. Ve allı ay peşin 100 bin depozit verip iki serşeri kiralat. Serşerler Türkamı evden çıkarken kaçırlar. Türkam ise zağten evden kaçmak istemektedir. Kaçınca olatıktan onle birşarkıcı olur. (Kendi kaçsa artist olucağıydı)

Bu arada Muhlis Hun, Türkam'a dış bilemiye başlamıştı. Çünkü babası Muhlis Bey, Muhlis beye şarkıcı olunca Türkam'ın kölü yola döşölünü söylemiştir. Halbuki Muhlis bey iyi yoldadır. Duyguları işeysel taptemiz kuzu dolmasıdır. Buna dayanamaz ve kendi arasında bir toplantı yapıp intihal etmeye karar verir. Babasının yatına atlayıp denize açılır. Ayagına taş bağlayıp çuvala girer. Fakak çuvalın ağızını içinden bağtıyamaz. Dışarı çıkıpbağlar o zaman da çuvala giremez. Sıkılıp, çuvalsız muvaisız denize atılır. Dibi boylar. Fakak şanslıdır.

Oğlusu Muhlis Bey'i kurtadık kurılır. Fakak Muhlis Bey kurgin, kötelek ve bilaraftır. Oğlunu bulduyuna sevinemez. Çünkü Türkam onun için ölmeştir. Ne aci. Demek ki canından çok sevdiği Türkam şimdi sesiz bir mezarlıkta cansız yatıyordur. Muhlis bey içim hayağın tatı kalmamıştı. Fakak oğlundan annesinin öldüğünü gizler. "Seyhate gillil, dönöcek" der.

Muhlis Bey, oğlu "Abramek" in ırsarlarına dayanamaz. Göz doktörlarına görülmeye gider. Doktörlar Muhlis beye "Gözünün üstünde kağı olduğunu" kaşını derhal aldırmassa "Gözünün arkada kalacağını" ve bir daha düzelmeceğini söylerler. Ameliyat için KDV dağılı başbuçu. milyon lıra lağızımdı. Nağapacaktır? Bu arada doktörlar bir hayırselvin paravı ödediğini söylerler. Ameliyat 48 saat sürer.

EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP
ÇİZEN:
Bülent
ARABACIOĞLU

SİMDİ İŞİNLADIKLARIMIZ GENG OL-
SA BARI GEÇEN SEFER GELEN İÇİ
GEÇİK İHTİYARLAR YÜ-
ZÜNDEN PROJE-
MİZİ UYGULAYA-
MADIK!

EVET EFENDİMİZ.
İSTERSENİZ SİZ AR-
TIK OMİNYAYA GEÇİ-
DÜNÜN YOKLU-
ĞUNUZA FARK-
ETMESİNLER.

GİDİYORUM ZATEN!
FAKAT
BU ARADA UNUTMADAN
SÖYLÜYEM, KAFAYI BULDU-
ĞUN SIRADA ELİNDEN KAÇIR-
DIGIN ZENCİ VARDI YA...

HAA EVET AKLI
SIRA KURTULACAGINI
SANIR VAHŞİ HAYVANLA-
RIN KAYNAŞTIĞI ORMANA
KAŞIŞTI ENAY!

...AMA O ENAYI DEDİĞİN
HALA YAŞIYORMUS NABER?

NEEF FAKAT
NASIL OLUR?

ORASINI BİLMEK!
OMİNYAYA GELEN
DÜNYALIYLA KOPEĞİ-
Nİ ZANÇILERDEN
KURTARIP KAYBOL-
MUŞ!

HAYRET!..
SINDIYE KADAR ORDAN
KİMSE SAĞ ÇIKMAMIŞTI.
NEYSE HEMEN BİZİM
ÇOCUKLARA
AZATTIRIYIM.

NAPORSAN
YAP ONU
BUL!

YOKSA HİÇ ACIMAM BÜTÜN
DEVRELERİNİ KISA DEVRE
YAPARIM.

BAŞÜSTÜNE!

...SİZ TEKRAR
GELENE KADAR
YAKALAR, YENİ İŞİN-
LÄNANLARLA BİRLİKTE
YIKAYIP, EMİRLERİNİZE
HAZIR HALE GETİRİRİM!

HAA.. İYİ
İNGAN LAFI ÜSTÜ-
NE GEİRMİŞ. İSTE.
İLK YOLCUMUZ
DAMLADI BİLE!

N'OLDU
BANAF NERDEYİM?
BURDA NE İŞİM
VARR.

VAY BE
ADAMA BAK!
DAHA Bİ MERABA
DEMEDEN SORU
BOMBARDİMANI-
NA BAŞLADI.

23. Hİİİ! O DA NEP..SEN DE KİMSİN?

OHOO... HER SORUYU CEVAPLIYCAK
OLSAK İŞİMİZ İŞ

ÇIKARIN
BENİ BURDAN!

TABİ ÇIKARICAM..
FAKAT ÖNCE YIKANMAN
GEREKİYOR.

BAKIN SİZ BENİ BİRLİKLE KARİŞ-
TİRDİNİZ GALİBA BEN AMERİKA-
LI BAŞIT Bİ BALIKÇIYIM ÜSTE-
LİK DAHA SABAH YIKANDIM..

ANLIYORUM
AMA BU
YIKAMA
BAŞKA
YIKAMA
CANIM.

..BİRAZCIK BEYİNİ
YIKIYICAM!

DIZZIT!

PLOF!
PLOF!
PLOF!

DİNGİL..DİNGİL
SAP!
SAP!
SAP!

EVEET.. İŞLEM TAMAM. Bİ KONTROL
YAPALIM. ADIN NEP BURADAKİ GÖ-
REVIN NEDİR?

ZULUT..ADIM..DOK-
GANSEKİZ GÖREYİM, EFENDİMİ-
ZE HİZMET ETMEKTİR..

GÜZEL!
BİANDI ORDAN
ÇIKABİLİRSİN!

Noluyor bu balıkçıda neden çıldı diyebilir-
siniz.. İsterseniz pykümüze beş dakica
ara verip bir hatırlatma yapalım. Batı
Atlantik'de A.B.D. kıyılarına yakın bir
yöründe BERMUDA
SEYİTANİ DİYE
BİLİMENİ BİR ADIN
VARDIR..

Burada 1945'den
bu yana 100'ü aşkın uçak ve gemi hiç bir
şey bırakmadan yok olmuştur. Son 26 yıl
içinde 1000'den fazla insan kaybolmuştur.
Ustalık görüne ne anıksa ne de ceset kalmı-
dan, sanırım balıkçının neden geldiğini anlıyorsunuz.

Bu sırada omiynada...

NEPES AL-
NEPES VER.. AL
VER..

TÜM!
IŞIĞA YETİŞTİR-
MEK DE GEÇ KAL-
DIK GALİBA.

İHH..HİÇ Bİ CANILLIK BELİRTİSİ YOK!..
O KADAR SUNI TENEFFÜS YAPTIM..

Bİ KALP TIKIRTISI BİLE
DUYULMUYOR
GİTTİ GARİP.

ABİ
BANA Bİ DAKKA
MUSAADE
EDER MİSİN?

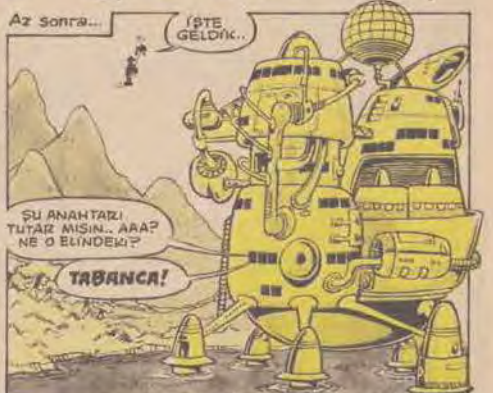

?!
BİRAZCIK BEYİNİ
YIKIYICAM!

EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP ÇİZEN:
Bülent
ARABACIOĞLU

GIRGIR: 14

Hafıza: ANAN PATLAMASIN...

AVNİ

BİZİM MAHALLE

Mehmet Çağcağ

Abdulkadir Ekizoglu

Yakup Karahan (Sivas)

Birul Çun

Birul Çun

Musa Güneş (Erzurum)

Endat Bekmezoglu

İlaç fiyatları serbest bırakıldı...

Sahyaman Kaya

Nuhbat İsmi (Adana)

GIRGIR

YIL:13
SAYI:647
27 OCAK 1985 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL

Müessese Müdürü: KEMAL KINACI

Sorumlu Yazılışları Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Baskıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul
Tel:528 50 00

KIBRIS: 70 TL. İNGİLTERE: 50 p. AMERİKA: 1\$. ALMANYA: 2 DM. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7 FF İSVEÇ: 6.25 KRON